

ALMANACHUL DE GOtha

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU CAPITALA 50 BANI

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe septemână:

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiul român, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți seû prin postă, trâmîndu și prețulu.

PREȚULŪ ABONAMENTULUI

Pe anŭ, pentru capitală lei nouŭ 24
Pe jumătate anŭ » » 12
Pentru districte pe anŭ » » 27
Pe șese lunŭ » » 14
Pentru străinătate » » 37
Anunciuri, linia de 45 litere bani 50

Girante responsabile; EFTIMIE IONESCU.

Pentru distracțiune și citire instructivă în timpul întregului anŭ 1874, nu credemŭ c'arŭ puté fi ceva mai nemeritŭ de câtŭ:

CALENDARULŪ "GHIMPELUI"

PE ANULU 1874

Ilustratŭ cu 30 subiecte de caricaturi și conțindŭ, în 10 côle imprimate, mulțime de posesii, seriose și umoristice, diferite articole în prosă, anecdote, glume, parodia multorŭ cantece cunoscute etc. totulŭ de 24 colaboratori. De vândare la administrația "GHIMPELUI" în pasagiul român, la librăriele Socec și Iónide pe podulŭ Mogoșoieci și la librăria Iónide et Spirescu în strada Lipsani. În Galați la frații Nebuneli. Prețulu 2 lei nouŭ. Se găsescu numai 200 esemplare la dispozițiunea publiculu.

TELEGRAMA

Bucuresci, 15 Februaru 1874.

Domniloru de la „Almanachulŭ de Gotha“.

Ați aflatŭ că legea de presă a trecutŭ prin înregistrarea corpurilorŭ năstre legislicătoare. Ați suntemŭ în ajunŭ d'a-o vedé promulgată.

Fiindŭ că dérŭ într'ensă se prescrie ca diarele să nu s'atingă de nici uă rudă d'a lui Vodă alŭ nostru, pêne la alŭ 9-lea neamŭ; fiindŭ că prinții germani rêsar ca ciupercile rudindu-se unii cu alții; în fine pentru că unii dintre ei s'aŭ pututŭ să fie și coțcari, ca de pildă Hohenlohe, Ujest, Ratibor și câți în gheșeft s'aŭ botezatŭ, — de aceia vè rugămŭ a ne trâmite uă listă de toți individi care suntŭ seû s'arŭ face pe viitorŭ rude cu prințulu Carol fon Hohenzollern, afini, colaterali, descendenți, ascendenți, transcendenți și condescendenți, nepoți, veri, frați de cruce, cuscrii, cumetrii, fini, nași împreună cu rudele rudelorŭ acestora. Nu uitați a'ncepe cu genealogia de la 'nceputulŭ lumii pêne'n ziua de azi, căci s'arŭ puté să pomenimŭ numele vr'unui rëposatŭ, care se se 'ntempe să fie și elŭ rudă. A-

tunci ne vomŭ căpeta beléua din pricina d-văstre.

Rëpunsŭ plătitu.

Ghimpele.

LEGEA DE PRESA

Pe aripe vântulu s'apucă să porțe
Strigăte grozave de te-aŭ asurđitu,
Pentru că regimulu, nainte de mórte,
C'ua lege de presă ne-arŭ fi dărunitŭ.

*

Ei și? De ce sbiară dómnele gazete?
Aŭ țera peri-va așia într'unŭ ceasŭ?
Dăca libertatea e dată pe bete,
Ore bătisióra în locŭ n'a rëmasŭ?

*

Da, lege de presă! Așia se cuvine,
Căci așia vrea Domnul, Domnul nostru bunŭ.
Numai astŭ-felŭ țera pôte merge bine.
De urlă poporulŭ, poporu'i nebunŭ!

*

Căci, dëu nu'i de glumă. Ori cum te-î întorce,
Daŭ totŭ de gazete mai mici și mai mari
Spuindŭ că guvernulu pe țera o storce,
Că nu suntŭ în lume mai neași tilhari.

*

Dicŭ că chiarŭ ministrii pradă visteria,
Că unii dintr'ensii arŭ fi nățerei
S'aŭ mersŭ pên'acolo cu obrăznicia
D'aŭ spusŭ chiarŭ omorulŭ din Cuca-Măcăi.

*

Aŭ spusŭ! Dêrŭ ce pôte mintea omenése-i
Să erédă că ele la lume n'aŭ spusŭ?
Gazetele astea potŭ să rësucéseă
Si să 'ntórcă lumea cu josulŭ în susŭ!

*

Aŭ spusŭ că prin sate se batŭ și se 'njugă
Tëraniŭ la juguri ca boi trăgători,
Că unii din sate începŭ să și fugă,
Căci li se iea birulŭ de douë-trei ori.

*

Că dómna dreptate se chiamă hoție
Si că deputații aŭ belciugŭ de nasŭ,
Că țera'i ajunsă curată Vlășie
Si că 'n ea tufanulŭ stăpânŭ a rëmasŭ.

*

Ba unii înhață, și făr' să le pese,
Pe Domnulŭ păpușă, pe ăla de susŭ,
Dicendŭ că prin țera hoțiele 'sŭ dese
De cândŭ jurămentulu la uitări a pusŭ.

*

Maŭ spunŭ că gheșeftulu pe față se face,
Că 'ntregŭ ministerulu e puiŭ de coțcarŭ,
Erŭ că țera 'nghite papara și tace.
La mezatŭ e scósŭ și n'are habarŭ!

*

Sinaia, Dobreniŭ, cu Piétra-pirlită,
Si Auerbach neamțulu, cu domnulŭ Ambron
Îi cântă într'una, și lumea invită
Isonŭ să le ție pe lungu-le tonŭ.

*

E timpŭ dêrŭ cãlușulu să esă afară
Din saculŭ cu sdrențe, din saculŭ uitatŭ,
Si țipetulu córdelŭ uă datŭ să piéră,
Căci d'atâta sgomotŭ pré ne-amŭ săturatŭ.

*

Deci . . . presa să tacă, c'așia trebuiesce.
Să nu bage lumii gârgăunŭ în capŭ.
D'aŭ și guvernulu regularisesce
Acastă cochetă și 'nghite unŭ hapŭ.

*

Noi propunemŭ țerii ca să ticluiescŭ
Unŭ monumentŭ falnicŭ pentru astŭ dichisŭ.
Pe care mulțimea cãscândŭ să citéseă
«Dómna libertate aicea s'a 'nchisŭ».

*

Ministerŭ ca ăsta mai avut-amŭ ore,
Care să lucreze cu atâta focŭ?
Eŭ unulŭ suntŭ gata să facŭ și prinsóre
Că pentru noi fuse curatŭ unŭ norocŭ!

DEPESI TELEGRAFICE.

(Intârđiată din cauza întórcerilŭ gerulu)

Galați, 14 Februaru.

În urma conferinții ținute de locotenentulu colonelŭ de Gorjanŭ despre Friderik celŭ Mare, și 'n urma numirii sele în postulŭ de directorŭ peste comisariŭ și epistații din Bucuresci, s'a rëspânditŭ sgomotulu că noulŭ vinărarŭ Rac-oită arŭ avé intențiune să ție

și d-sea uă conferință, despre tactica și strategia feld-mareșalului de Moltke, după care mulți credă că va fi numit comisar pe galbenă la București.

*

Tocuei, 15 Februarie.

În urma caricaturilor din numărul de Dumineca trecută, prefectul a intervenit pe lângă consiliul județen spre a vota 'n bugetul său uă alocațiune de câte-va mii de franci ca recompensă și subvențiune pentru Ghimpele, atât de mult a fostu satisfăcut de acel număr.

*

Pitești, 16 Februarie.

Aușind de votul camerei în privința sea, Cecropide și-a rasu barba și vrea să fugă tiptil pe hirtoga de la circulu Avolo, care l'a făcut să cadă 'n beléua în care a cădutu. Cetățenii, intusiasmați de patrioticele și demnele cuvinte rostite de deputații care au apăratu pe onestul lor primar, pregătesc uă adresă de felicitare.

*

Biserica Cioplea, 16 Februarie.

Zănăticescu a venit și a făcut aici 3 acateste, plângându-se că s'a dus în séra de lăsatul-secului la Bizdadéua cu 3 lumînări de seú și 4 lámăi, după obicei, ênsé că Bizdadéua n'a voit să 'l ierte cu nici un preț.

I s'a propus să dea ș'unu sârindar, dérú s'a scusat că n'are parale, căci copiii ceru starea ce li se cuvine, éru elu parte a cheltuit-o pe zevzekicuri, parte o are imprumutată fără inscriș la Bizdadéua.

ACUILA RANITA.

FABULĂ

(Imitațiune).

Acuila sta pe piscul ce se uea cu norul . . .
Era în siucranță, așa ea se credea;
Dérú ênsé jos în vale pânda și vênătorul
Si 'n peptu, vai! uă săgétă din arcu îi trâmitea.

Acuila, greú rănită,
Sé vede ca-î lovită
De cine? . . De uă pană,
Căci fierul totu intrase
S'adâncu se implantase
Dreptu în mortala-î rană.
Atunc, în disperare,
Sărmana sburătore,
Scăldată 'n alu seú sânge:

«Nu-mi e că moru, ea duse, dérú ciuda mă coprindé
Cândú vedú propria-mi pênă chiaru ea că mă ucide!»

Déca vé este milă
De biéta mea acuilă,
Spuneți-mi, dragii mei,
Ce póte fi d'uă țéră,
Ce vede c'o să péră
Prin chiaru copii seú?

N. T. Orășanu.

(Revista Contemporană)

REVISTA POLITICOASA.

București, 16 Frigăr, 1874.

„Lumina” din Craiova, iluminată de radele iubitei noastre dinastii, se vede că s'a pus, ca uă creștină adevăratu pravoslavnică, pe posturi și inchinăciuni, pe metanii și prosternări. De aceea, prin ultimul seú numărú sositu în București, adreséză ilustrului Vodă uă căldurosă și ferbinte rugăciune, ca să nu cum-va să sancționeze legea de presă.

Ne-amú datú ostenelă să luămú în seriosu această mucalită ieremiadă, dérú mărturisimú

că nu ne-amú pututu ținé risulú, cândú amú vedutu cui o adreséză.

Amú înțelege pe cine-va să 'și iea frumósă misiune d'a învăța pe muți să vorbescă și pe surdi să audă: ne-amú inchina pêné la pământu ș'amú dice că e unu adevăratu sacrificiu. Să vie ênsé cine-va să iea fierul dreptu aurú, seú pe celú ce póte s'audă, dérú nu vrea s'audă, să 'lú învețe cum s'audă, acésta ni se pare uă curatá perdere de timpú, seú mai bine uă satiră, care nu mai are séménú de cândú e lumea și pământul.

*

Să luămú ênsé lucrul în seriosu.

Vodă a făcutu legea de presă? Nimeni nu póte dice da. Cum se póte dérú cere ca unu omú să dispuie de ceea ce nu e alú lui?

Ministrii au proiectatu legea. Decí, déca Vodă n'o respecta-o, atunci atacă proprietatea și écálú taxatú de comunalistú.

Cámara a îmbrăcat-o și senatulú a uns-o cu sfântulú mirú. Decí, déca Vodă nu va respecta aceste podóbe, cámara și senatulú suntú în dreptu să 'lú tragă 'n judecatá și să 'i céră cine scie ce despăgubiri.

Éta prin urmare lámuritú că Vodă nu póte să dispuie, după pofta dumnélui, d'unu lucru care nu 'i aparține.

S'apoi chiarú pacostea de constituție ilú opresce.

A fi Domnú constituționalú, e a fi uă păpușiá trasá de sfóra de către ministrii, uă mobilă dusá dintr'unu locú în altulú de domesticulú numitú guvernú, unu copilașú purtatú în brațe de doica dísă consiliarií tronului. Nu se strimbă bine păpușiá? Ministrii suntú de vină. Nu e bine aședată mobilă? Guvernulú este răspundătorú. Nu tace din gurá brósca de copilú? Consiliarií suntú în dreptu a 'lú face să 'nchiđă gura pe răspunderea lorú.

Écă totú rolulú seú în câte-va cuvinte.

Cum se pretinde dérú ea păpușiá să se misce singurá, ca mobilă să se misce singurá, ca copilulú să mérgă singurú?

E absurdú, e ridiculú!

LUNIA TRECUTA.

Lunia trecută unii se 'ntálniaú pe drumú și, stringându-se de mână, se felicitau dícéndú:

— La mulți ani! Diua de ađi să ne fie întru ajutorú!

Ce dracu să fie, ne întrebărămú noi. Căutarămú în calendarú, și nu găsirămú nici uă cruce ca să dícemú că e sêrbátore. Ne gândirămú, ne rësgândirămú, cândú colo, sciți ce era?

11 Februarie!

*

În diua antáia a sêptemáni postului, e unu vechiú obiceiú ca să se dea cainii în tarbacă.

Cainii s'orú fi datú seú nu în tarbacă, dérú scimú că colonelulú Zănăticescu s'a datú în loculú tuturorú cainilorú și 'n tóte tarbacele din România.

*

La țéră, în Lunia primei sêptemáni a marelui postú, e obiceiulú să se spele și să se curățescă vasele.

O fi curățatú seú nu și guvernulú p'ale séle, acésta nu se scie. Se scie numai că pe cámară a spălat-o de câte-va credite, care

nu trecú de câtú peste unu milionú și jumătate!

TEATRULU

Amú aflatú cine e *păcálitulú* despre care amú vorbitú în numelú trecutú, de și totú urméză ne'nțelegere asupra celor doué persóne.

D. Millo se crede dumnealui păcálitú pentru că, unde s'accepta la uă domnescă remunerare pentru că fusese pusú chiarú de Vodă să jóce, în modú intercalatú, împreună cu opera italiană, se pomeni că i se dá răbdări prăjite. Cu dreptu cuvântú dérú pretinde că dumnealui e păcálitú.

Vodă și dënsulú stăruiescú a se crede păcálitú, căci d. Millo, în locú d'a juca uă piesă dinastică, alese tocmai pe *Barbulú lăutarulú* și i-a spusú că „lumea s'a schimbatú, obiceiurile s'au nemțitú, éru lăutarií au rëmasú pe ulițe”, și de și 'n acea piesă esistú versurile

Chiú, chiú, chiú și ha, ha, ha
Trăiescă Măria sa! . . .

ele ênsé se adreséză nu lui Vodă, ci căttănițilorú de care se vorbește, póte chiarú lui

Pașia din Ruscicuú,
Ce bea cafea și ciubucú.

Ergo și Vodă e'n dreptu a se crede păcálitú.

D'arú fi să ne dămú noi sentința în acestú procesú de nedomirire, apoi credemú că adevăratulú păcálitú e totú Vodă, ș'acésta pentru motive pe care nu le putemú spune—căci instrucțiunea ori-cărei afaceri este secretă—dérú pe care 'n particularú le putemú comunica personalú atâtú lui Vodă, câtú și d-lui Millo, déca vorú să le cunoască.

*

— I'o fi părutú rëu d-lui Francheti pentru oprirea represintațiunii de Mercuri séra, în care era să se cânte *Stabat Mater* și *Ave Maria*?

— De sigurú că i-a părutú fórte rëu, căci a câștigatú pe abonați c'uă represintațiune și d. Francheti se bucurá tare cândú face abonațiilorú asemenea câștiguri.

— Dérú artiștilorú?

— Nu mai puținú și lorú, căci au perdutú uă ocaziune d'a scăpa de rúșinea ce de sigurú le-arú fi adusú celebrulú corú alú trupei, cu care întreprinderea operei se póta fali 'n fața tuturorú teatrelorú din lume!

*

Éru *Hughenoti* nu voirá a se mai repeta pêné ađi, căci rëulú obiceiú cere ca asemenea opere să se dea tocmai la sfirșitulú stagiunii, precum asemenea cere să se promită prin programă opere care n'apucá să vedá scena cu ochii.

Éta-ne dérú siliți a 'i judeca după suvenirile ce amú reținutú de vre 2 sêptemáni, deși Luní ni se face grația d'a ni se mai da uă dată. Greú nu e, căci ș'acum ne-a rëmasú în memoriá asalturile vocale ale d-ei Bianchi, care, după cum *Pressa* lasá a se 'nțelege, a fostú destinată să fie toporú de óse alú celebrei critice ce acésta celebrá foiță cređu de cuviința să facá domnilorú Ughenoti.

D-lú Lombardelli a escelatú, după noi, mai multú chiarú de câtú în *Faust*, unde nu se póte dice că n'a culesú aplausele cele mai entusiaste și mai bine meritate. În adevérú, nu de puținá valóre e și frumuse-

țea muzicii, d'eu nu de puțină importanță e talentul și distincțiunea vocii artistului, care scie s'o moduleze cu grația și artă.

A spune că d. Mazzoli a fostu câtu se pôte de bine, e a repeta și d'astă dată un refrenu pe care avem datoria să'lu consacramu unui artistu consumat și simpaticu.

D. Capelio Tasca s'a silitu a fi pe câtu se pôte la nălțimea frumosului rolu ce juca. Ancă puțină intensitate de voce, și d-sea se pôte fali că e unulu din cei mai buni tenori, care a dat probe necontestabile de forță și de talentu in *Ernani*, *Trovatore*, *Balo in maschera* etc. Timbrulu vocii d-séle e plăcutu și tranzițiunile cu totulu naturale. Déca 'i recunoscem u însé aceste calități, nu ne putem opri d'a'i da unu sinceru consiliu: acela d'a'și varia gesturile, căci, atunci cându artistulu are recursu la aceleași mișcări, acele mișcări degenerază 'n ticuri și strică mare parte din efectulu esteticu.

D-ra Benati, de și 'n miculu rol u reginei, sciu se se deosebescă prin trilarile și modularile in care escelă.

D. G. Brătianu își atrase laudele *Pressăi*. Noué însé să ne dea voie a'i spune că 'n privința d-séle suntemu mai pretențioși de câtu alții, din causă că e Român u și debuta pentru prima órá într'unu rol u de însemnătatea aceluia al u lui St.-Bris. Vocea d-séle place, e simpatică, talentulu îi e necontestabile, însé atitudinea și mimica d-séle lasă încă de dorit.

Se vede că natura și voința d-séle au tinsu să'lu împodobescă, d'eu că acéstă voință de multe ori se supune fantasiei și'lu face a nu da destulă importanță studiului sutuațiunii și gesticulării. Pécaturu consecințelor merită să cadă ș'asupra d-lui Francheti, care n'a voit u péné acum să' dea roluri d'acelea prin care să se scie obligat u a le da cea mai încordată atențiune.

*

Ađi va avé locu, la međulu ăilei, in sala *Ateneului român*, concertulu maestrului Eliodor Bianchi. Cu acéstă ocaziune, ne implinim u datoriă pe care mărturisim u că trebuia să ne-o implinim u de mai multu timp u, recunoscéndu acestui învățat u muzicant e știința profundă și talentulu admirabile cu care onorează orchestra capitalei noastre, pe care o scie conduce cu atăta abilitate.

Concertulu ce dă ađi la Ateneu e u ocaziune favorabile d'a-i esprima simpatia și gratitudinea pentru tóte încântămintele ce ne-a prodigat u in cursulu stagiunii, și sperăm u că publiculu inteligent e ne va aproba prin numerosă 'i asistință.

*

Péné d-ra Keller va veni să ne obicinuescă cu farsele și moralitățile séle, u parte din amatorii ambulanti alérgă la cafenéua *Union* de pe strada Stirbei-Vodă, ca să se desfete cu jovialele producțiuni ale junelui Fialcovsky, unu ténér u plinu de talent u și care, de s'ar u pune să studieze serios u arta dramatică, ar u deveni unu comedianu de prima clasé.

Telegrafulu reproduce următórea poesiă, pe care la rëndulu nostru o reproducem u și noi:

EPICURIANULU

I.

Să turbeze de mâniă
Susu in ceruri Dumnedeu.

Voiu se cântu in poesiă
Pe Satanu, idolulu meu.

— Astă lume mie 'mă pare
Că e templu omenescu,
Templu cu doué altare
Ș'améndoué se servescu.

Unulu e al u veseliei
Unde draci se adun u,
Cel u-l-alt u al u ipocrisiei
Unde sântii se 'ncunun u.

Care cređi că ne convine
Să'lu servim u, frumoșa mea?
E u găsescu că e mai bine
Pe Satan u a'lu tămăia.

El u procură veselie,
Ne 'nlesnesce fericiri.
Numai astă poesiă
Ne aduce mulțămiri.

Traiulu dulce mie 'mă pare
In plăceri și veselii.
A femeiei desfătare
Este una din beții.

Adu flor i, a mea regină
De 'ncunună fruntea mea,
Și uă cupă cu vin u plin u
Ca să 'nec u durerea 'n ea.

II.

Ce'm i tot u spu că ești uă sântă,
O! regină de plăceri?
Ce tot u ăci că te încântă
Ale mele cugetări?

Ce vorbesci de fericire
Și im i ăci: «e u iști păstrez i
«Pên' la mórte-a mea iubire?»
Să-ți port u portulu de te cređi!

Vin u — femeia desfrénat u —
Törnă 'n cupă ne'ncetat u:
Ești din rasa blestat u
Ce adesea m'a trădat u.

Péră lume, péră stele,
Péră sóre, péră cer u!
Péră visurile mele:
Dă-m i, plăcere, tot u ce-ți cer u!

E u sunt u rege, tu regină:
Impreună să domnim u
Peste-uă cupă cu vin u plin u
Si cu dēnsa să perim u.

Las' să fiă sfîșiat u
Filomela de vultur u,
S'astă lună animat u
Să dispară din azuru.

E u voi u vin u, e u voi u plăcere
Să-m i înec u viața mea.
Déca astă-đi lumea pere,
Nu voiescu să sci u de ea!

N'aibă pîne de mâncare
Orbi u, véduve, orfan i:
E u voiescu in desfătare
Să se seurgă ai mei ani.

III.

Ce e astă adunare
De maimuțe, de pitici,
Ce tot u strigă 'n gura mare:
«Suntem u mari și sunteți mic i?»

Ce sunt u aste umbre sfinte
Ce se 'nchină, se plecu jos u,
Si nu sci u nic i trei cuvinte
Din morala lu Christosu?

Aste frunți încoronate
Ce rinjescu pe tronulu lor u,
Si privescu mândre, 'ngâmfade,
Când u la tron u, când u la popor u?

Nu 'și aduc u óre aminte
Că sunt u haine ce servescu

La popor u de 'mbrăcăminte
Și s'arunc u, când u se 'nvechiescu?

Aste fete tinerele
Ce țin u ochii in pământ u
Nu au strinsu vr' uă dat u ele
P'al u lor sín u vr' un u mare sânt u?

IV.

Vo i, poet i ai întristării,
Ce tot u plângeți, tot u oftați
Si pe córdele durerii
Verđi, uscate îndrugăți?

Ce tot u spuneți de onóre
De virtuți și de amor u?
Astea tóte sunt u uă flóre
Ce-o iea vântulu trecător u!

Ce vorbiți de libertate
Si de țéră ne 'ncetat u?
Ce tot u spuneți de dreptate,
De poporul u împilat u?

Tóte astea sunt u un u nume
Ce in vin u il u înecăm u,
Vin u in cupe d'eu să spume
Și plăcere se gustăm u!

(1863)

UNA-ALTA

D. Millo își tipăresce *Apele de la Văcărescu* și *Cirita la sponșia din Viena*. Ore de bună-voie face d-sea acéstă séu silitu de editorii cărților de cantece, de ciuda celor ce 'i învățaseră piesa pe din afară ascultând-o mereu la Bosel? N'ar u fi réu să ne esplice acéstă incurcătură.

*

Românulu a atacat u, indirect u d'a dreptulu, pe cinstita primăria pentru c'a luat u măsur i a aședa statua lu Mihai u-Vitezulu in cartiarulu prostituatelor u. In fația acestui fapt u óre tăce-va *Poporul u*, care e patronulu locuitorilor din cartiarulu Zamfiresculu?

*

Trompeta Cărpacilor u cere a se pune noui imposit e spre a se puté da milioanele de care are nevoie punga vinărarulu Constanțianulu. Observăm u *Trompeta* c'a uitat u să trecă între materiile imposabile aerulu, lumina, apa, pomi din curte, coșurile, ferestrele, ușile și olanele de pe case.

*

Columna lu Traian u a găsit u bine să laude parodia poesiei lu Negruz i *La șialulu cel u negru*, parodia intitulat u *La butea dogit u*. Pentru ce óre d. Hăjdéu n'a voit u să spuie c'acea poesiă figuréză 'n *Calendarulu „Ghimpeleu“* pe anul u curinte?

*

Prefectulu Sion u a stărunit u să se disolve consiliulu comunale al u urbei Tecuci. Oare pentru plăcerea d'a se mai vedé 'n caricaturile nostre făcut-a d-sea acéstă? Apoi să nu se témă, că nu pregetăm u a 'i implini ș'acéstă dorință: destulu să ne-o spuie.

*

D-ra Keller n'a putut u sosi 'n Bucurescu ca să dea represințațiunea de ieri séră. Primit-a d-l u Sion u, membrulu din comitetulu teatrelor u, vr' uă depeșiă prin care să 'lu asigure că nu s'a 'ntēplat u nimic u periculos u iubitei companii?

TEATRULU CELU MARE

DUMINECA, 17 FEBRUARIU 1874

Ultima reprezintațiune a piesei

FIUL NOPT EI

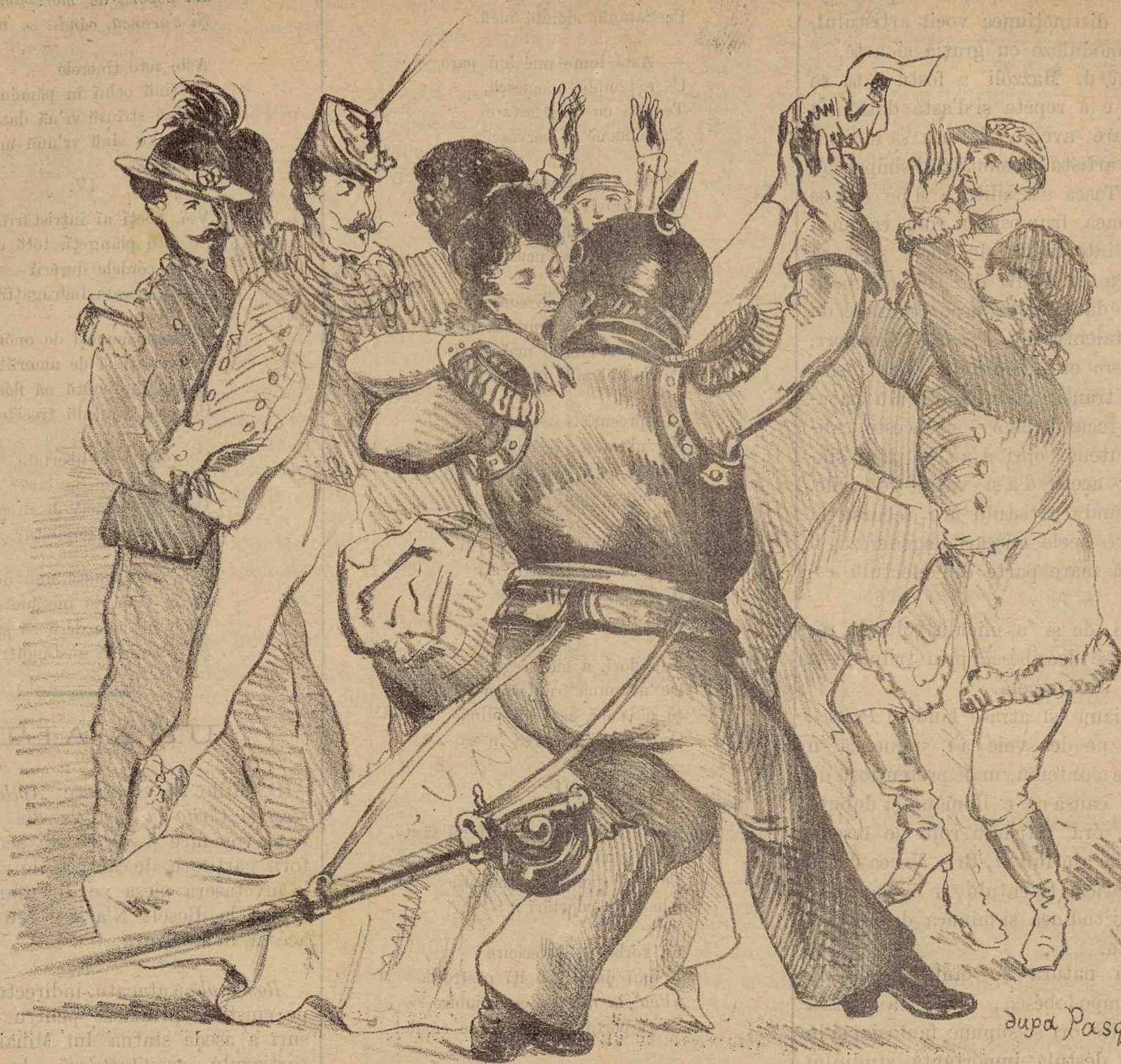
Dramă in 4 acte și 8 tablouri

DOCTORULU I. C. DRAGESCU

dă consultațiunii in tóte ăilele, diminéta de la 7—9, după améđi de la 3—4 in otelulu Otetelesianu No. 6. Pentru saraçi gratis.

Typographia Al. A. Grecescu, Piața Teatrului No. 4

CARNAVALŪ POLITICŪ.

dupa Pasquino № 7.

Dómna Europa, credulă că tóte femeiele, se lasă să fie ademenită de declarările birbantului de Bismarck și 'i place a danța numai cu dumnealui, pêne se va găsi vr'unu gelosu care să 'lă provóce la duelu.

Pázitorulū credinciosū alū legalitáții (presa) avēndū botnița la gură și strēngulū la gītū, pisica póte mânca bucatele, érū hoții potū să fure casa cu totulū.

Acumū, cândū suntemū ea și cásătoriți, de la Sedan încóce, te rogū să joci după cum îți cāntū, căci așa se cuvine unei femei supuse și ascultátore cum ești.